

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen (EU) N:o 1215/2012⁽¹⁾ 24 artiklan 1 alakohdan ensimmäistä virkettä tulkittava siten, että yksinomainen toimivalta on sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa vuokrakiinteistö sijaitsee, kun kyseessä on yksityishenkilön ja loma-asuntojen ammattimaisen vuokranantajan välinen sopimus, joka koskee huvilan lyhytaikaista käyttöoikeuden luovuttamista vuokranantajan ylläpitämässä lomakylässä ja jossa pelkän käyttöoikeuden luovuttamisen lisäksi sovitaan muista palveluista kuten loppusiivouksesta ja liinavaatteiden toimittamisesta, riippumatta siitä, omistaako lomahuvilan vuokranantaja vai kolmas henkilö?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012 (EUVL 2012, L 351, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 27.7.2022 – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli v. Girelli Alcool Srl

(Asia C-509/22)

(2022/C 389/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Vastaaja: Girelli Alcool Srl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko ensinnäkin direktiivin 2008/118/EY⁽¹⁾ 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvaan menetykseen johtavan ennalta-arvaamattoman tapahtuman käsite ymmärrettävä samoin kuin ylivoimaisen esteen tapauksessa siten, että sillä viitataan valtuutetusta varastonpitäjistä riippumattomiin, epätavallisiin ja odottamattomiin olosuhteisiin, joita tämä ei olisi voinut välttää millään asianmukaisilla varotoimilla ja joihin tällä ei objektiivisesti tarkastellen ollut mitään mahdollisuutta vaikuttaa?
- 2) Lisäksi, onko vastuun poissulkemiseksi ennalta-arvaamattoman tapahtuman sattua merkitystä sillä, kuinka huolellisilla varotoimilla vahinko on pyritty välttämään, ja jos on, niin missä määrin?
- 3) Toissijaisesti kahteen ensimmäiseen kysymykseen nähden, onko 26.10.1995 annetun asetuksen nro 504 4 §:n 1 momentin kaltainen säännös, jossa (saman toimijan tai kolmannen osapuolen) muu kuin törkeä huolimattomuus rinnastetaan ennalta-arvaamattomaan tapahtumaan ja ylivoimaiseen esteeseen, yhteensopiva direktiivin 2008/118/EY 7 artiklan 4 kohdassa, jossa ei mainita muita edellytyksiä eikä erityisesti teon tekijän tai veroviranomaisen huolimattomuuteen liittyviä tekijöitä, tarkoitettuna lainsäädännön kanssa?
- 4) Lopuksi, voidaanko niin ikään mainittuun 7 artiklan 4 kohtaan sisältyvää ilmausta ”*taikka jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten luvan perusteella*” tulkita siten, että jäsenvaltiolla on mahdollisuus määrittää ylimääräinen yleinen kategoria (lievä huolimattomuus), joka tavaran tuhoutumisen tai menettämisen yhteydessä on omiaan vaikuttamaan kulutukseen luovuttamisen käsitteeseen, vai onko niin, että mainittua ilmausta ei voida ymmärtää näin, vaan se on sen sijaan ymmärrettävä viittaukseksi yksittäisiin tapauksiin, joihin saadaan tapauskohtainen lupa tai jotka yksilöidään joka tapauksessa objektiivisesti määriteltyjen tapauskohtaisten tekijöiden perusteella?

⁽¹⁾ Valmisteveroja koskevaasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta 16.12.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/118/EY (EUVL 2009, L 9, s. 12).